Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Holevițcaia Liudmila

Dosarul nr. 3a-1886/25

2-21184128-02-3a-30052025

D E C I Z I E

dispozitiv

10 iunie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

Grefier Morozov Sabrina

a examinat în ședință publică, apelul declarat de SRL ”Lagmar-Impex” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28 februarie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL ”Lagmar-Impex” împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, terț Vasilciuc Vasile cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de SRL ”Lagmar-Impex”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28 februarie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Centru, judecător – Holevițcaia Liudmila

Dosarul nr. 3a-1886/25

2-21184128-02-3a-30052025

D E C I Z I E

10 iunie 2026 municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componența:

Președintele ședinței, judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

Grefier Morozov Sabrina

examinând în ședință publică, apelul declarat de SRL ”Lagmar-Impex” împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28 februarie 2025, adoptată în cauza, la acțiunea în contencios administrativ înaintată de SRL ”Lagmar-Impex” împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, terț Vasilciuc Vasile cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei

La 14 decembrie 2021, SRL ”Lagmar-Impex”, reprezentată de avocatul Rusu Dorel, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, prin care a solicitat anularea procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021 și a deciziei nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 09 septembrie 2021, inspectorii Inspecției pentru Protecția Mediului - Caliniuc Ion, Moisei Valentina și Boicu Maxim, au întocmit procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946, prin care a fost finalizat controlul efectuat la SRL „Lagmar-Impex", în calitate de antreprenor al obiectului „Construcția blocului locativ din com. Stăuceni, mun. Chișinău", controlul inopinat fiind efectuat în temeiul Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător și având ca obiect verificarea respectării legislației în domeniul protecției resurselor acvatice, biodiversității, resurselor forestiere, ariilor naturale protejate, precum și a altor aspecte ce țin de controlul ecologic și resursele financiare.

Astfel, din constatările și rezultatele controlului efectuat de Inspecția pentru Protecția Mediului Chișinău rezultă că instituția a realizat verificări la SRL „Lagmar-Impex", care utilizează în prezent terenurile sale private cu numerele cadastrale: *****.157 și *****.159, ambele având modul de folosință „pentru construcții", precum și terenul cu număr cadastral *****, inclus în fondul apelor al Republicii Moldova.

La fața locului a fost constatat faptul că s-a permis tăierea ilegală a 41 de arbori de specii foioase, fără autorizația organelor de mediu, care fac parte din categoria spațiilor verzi ale localităților urbane și rurale.

Caracteristica dendrologică a arborilor defrișați ilegal a fost indicată în fișa de inventariere a cioatelor nr. 1 din 24 august 2021, întocmită la fața locului împreună cu reprezentantul beneficiarului.

Copiile documentelor examinate, care confirmă încălcarea legii, precum și alte documente din cadrul controlului, au fost obținute în urma efectuării de fotografii digitale la fața locului, utilizând aparatul de fotografiat marca CANON Power Shot 2600, aflat în dotarea Inspecției pentru Protecția Mediului. Aceste fotografii atestă încălcările stabilite și se anexează la dosar.

Astfel, conform procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021, au fost încălcate: - Legea nr. 440/1995 „privind zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă"; - Legea nr. 1515/1993 „privind protecția mediului înconjurător"; - Legea nr. 239/2007 „privind regnul vegetal"; - Legea nr. 591/1999 „privind spațiile verzi ale localităților urbane și rurale" și; Legea nr. 86/2014 „privind evaluarea impactului asupra mediului".

În rezultatul controlului, prin procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021 s-a dispus suspendarea folosirii neautorizate/nerațională a resurselor naturale de pe terenurile cu nr. cadastrale din data semnării procesului-verbal de control respectiv, până obținerea tuturor actelor permisive prevăzute de lege, pentru activitățile desfășurate.

Totodată, reclamantul a remarcat că la data de 07 octombrie 2021 a fost adoptată decizia nr. 01-22/04 cu privire la suspendarea lucrărilor de folosire neautorizată/nerațională a resurselor naturale (sol, vegetație forestieră) de pe terenurile

cu nr. cadastrale *****.157, *****.159 și *****.010, amplasate în com. Stăuceni, mun. Chișinău.

De altfel, autoritatea publică a invocat că în rezultatul examinării situației de inițiere a lucrărilor de construcție în zonele vulnerabile ale râulețului Hulbocica, cu admiterea defrișării ilegale a vegetației forestiere pe terenurile cu numere cadastrale *****.157 și *****.159, ambele având modul de folosință „pentru construcții", precum și terenul cu număr cadastral ***** amplasate în com. Stăuceni, mun. Chișinău s-a constatat că cele invocate, s-au adeverit.

În acest sens, SRL „Lagmar-Impex" a subliniat că nu este de acord cu procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021 și nici u decizia nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021, le consideră ilegale și care urmează a fi anulate.

În drept, reclamanta a remarcat că conform art. 27 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 1515-XII din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, inspectorul principal de stat al mediului, inspectorii principali ai mediului și, în absența lor, adjuncții acestora au dreptul de a emite decizii în privința persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine, privind repararea prejudiciilor cauzate mediului ca rezultat al poluării lui și/sau folosirii neautorizate/nerațională a resurselor naturale.

La caz, conform procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021, la datele despre delegația de control lipsesc elementele prevăzute de lege, fiind indicat doar numărul delegației și data emiterii acesteia, fapt care este contrar prevederilor art. 20 alin. (2) din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător.

De asemenea, din procesul-verbal de control, reiese că efectuarea controlului a fost de tip inopinat, astfel a fost necesar să fie anexată la delegația de control și nota de motivare în baza căreia a fost emisă delegația, astfel încât persoana care urmează a fi supusă controlului să poată lua cunoștință de nota în cauză.

Mai mult, o încălcare de ordin procedural la întocmirea procesului-verbal de control a fost neindicarea termenului de exercitare a procedurii prealabile, care este obligatorie și prevăzută de lege, astfel în mod similar, în decizia nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021 se menționează doar faptul că dezacordul față de prevederile deciziei poate fi manifestat prin atacarea acesteia în termen de 30 de zile la instanțele de judecată, prin intermediul emitentului.

În asemenea circumstanțe, reclamanta a indicat că persoana supusă controlului se află în incertitudine cu privire la acțiunile ulterioare, având în vedere că decizia respectivă constituie un act administrativ defavorabil, iar pentru contestarea acesteia în instanță este necesar să fie respectată procedura prealabilă. Totuși, acest aspect nu este prevăzut în actele emise de Inspecția pentru Protecția Mediului, ceea ce reprezintă o încălcare a procedurii de întocmire a documentelor respective.

În opinia reclamantei, la întocmirea procesului-verbal de control și a deciziei nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021 nu au fost respectate condițiile prevăzute de lege, prin neindicarea datelor referitoare la respectarea procedurii prealabile.

Din aceste considerente, la data de 04 noiembrie 2021 reclamanta a expediat la adresa electronică ipmchisinau@ipm. gov. md și prin poșta fizică cerere prealabilă către Inspecția pentru Protecția Mediului, prin care a solicitat: anularea procesului-verbal de control nr. PV-IPM2021-01946 din 09 septembrie 2021 și a deciziei nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021.

În context, reclamanta a remarcat că potrivit art. 92 din Legea nr. 1515 din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, reprezentanții autorităților pentru mediu poartă răspundere personală, conform legislației în vigoare, pentru asigurarea aplicării prezentei legi. Persoanele fizice și juridice, în caz de dezacord cu deciziile reprezentanților autorităților pentru mediu, au dreptul de a se adresa instanțelor superioare de protecție a mediului pentru examinarea și soluționarea cazului, iar în caz de dezacord cu decizia lor, au dreptul de a se adresa instanțelor de judecată.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice.

La caz, cererea prealabilă a fost recepționată de către Inspecția pentru Protecția Mediului la data de 05 noiembrie 2021, astfel, termenul de examinare a cererii prealabile a expirat la data de 19 noiembrie 2021, însă la data respectivă, SRL „Lagmar-Impex” nu a primit nici un răspuns cu privire la cererea expediată.

În ceea ce privește încălcările imputate persoanei juridice SRL „Lagmar-Impex”, reclamanta a menționat că în cadrul efectuării controlului inopinat, nu au fost ridicate documente de la persoana juridică, iar în lipsa acestora, agentul constatator a concluzionat că terenurile respective se află în proprietatea SRL „Lagmar Impex”, fapt care este contrar realității, deoarece terenurile menționate anterior aparțin altor persoane, fapt confirmat prin datele din Registrul Bunurilor Imobile.

Astfel, consideră că pentru efectuarea controlului inopinat, este necesară prezența informațiilor susținute de probe care se află în posesia organelor de control și care confirmă existența unei situații de urgență, incident sau încălcare gravă a regulilor de securitate ori siguranță, care prezintă un pericol iminent și imediat pentru mediu, viața, sănătatea și proprietatea persoanelor.

În cazul de față, reclamanta a subliniat că procesul-verbal de control nu indică temeiul efectuării controlului inopinat, menționând doar Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător, însă, o simplă trimitere la lege nu justifică motivul efectuării controlului inopinat și nu face referire la prevederile legale care permit efectuarea acestuia.

Mai mult, a remarcat că nu sunt menționate informațiile sau petițiile ce au condus la exercitarea controlului inopinat al persoanei juridice.

De asemenea, în procesul-verbal de control se menționează că la fața locului au fost efectuate fotografii digitale care atestă încălcările comise, însă aceste fotografii nu au

fost recepționate de către SRL „Lagmar Impex”, respectiv compania se află în imposibilitatea de a se exprima asupra acestui fapt.

În altă ordine de idei, reclamanta a menționat lipsa demonstrării faptului defrișării ilegale a 41 de arbori foioși de către SRL „Lagmar Impex”, astfel că contrar normelor legale menționate, organul de control nu a prezentat probe care să ateste vinovăția SRL „Lagmar Impex”, deoarece compania nu a efectuat construcții cu încălcări, inspectorul neavând dovezi pertinente și concludente în acest sens.

Din motivele menționate, partea reclamantă consideră că controlul efectuat de inspectorii Inspecției pentru Protecția Mediului a fost realizat cu încălcarea normelor legale.

Soluția instanței de fond

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru 28 februarie 2025, acțiunea înaintată de SRL „Lagmar Impex” împotriva Inspectoratului pentru Protecția Mediului, terț Vasilciuc Vasile cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea din apel

La 03 martie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (1) Cod administrativ*), SRL „Lagmar Impex”, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Centru, din 28 februarie 2025, iar la 27 iunie 2025 (*în interiorul termenului prevăzut de art. 232 alin. (2) Cod administrativ*), a fost înregistrată motivarea cererii de apel, prin care s-a solicitat casarea actului judecătoresc și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel s-a invocat că hotărârea primei instanțe este neîntemeiată, bazată pe interpretări eronate a legii și al unei aprecieri arbitrare a probelor, astfel că circumstanțele reținute nu au fost demonstrate prin probe concludente și pertinente.

Astfel, partea apelantă a menționat că nulitatea procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021 și deciziei nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021, rezultă atât din ilegalitatea acestora în fond, prin emiterea contrar prevederilor legale, cât și din încălcarea procedurii stabilite de lege, aspecte confirmate prin probele administrate la dosar.

În fapt, SRL „Lagmar Impex” a reiterat că la data de 09 septembrie 2021, inspectorii Inspecției pentru Protecția Mediului au întocmit procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946, prin care a fost finalizat controlul inopinat efectuat la SRL „Lagmar-Impex”, antreprenor al obiectului cu privire la construcția blocului locativ din com. Stăuceni, mun. Chișinău, în baza căruia a fost emisă decizia nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021.

Apelantul a susținut că efectuarea controlului inopinat nu a întrunit condițiile prevăzute de art. 19 din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat

asupra activității de întreprinzător, deoarece controalele inopinate pot fi dispuse numai în condițiile expres prevăzute de lege, inclusiv în baza unor informații sau indicii susținute prin probe, care să indice existența unei încălcări grave și a unui pericol iminent și imediat, cu respectarea condițiilor cumulative prevăzute de art. 19 alin. (1) pct. 2), inclusiv motivarea prealabilă a necesității controlului și justificarea intervenției inopinate.

De asemenea, potrivit art. 19 alin. (2), controalele inopinate nu pot fi desfășurate în baza unor informații neverificate sau provenite dintr-o sursă anonimă, iar alin. (2^1) stabilește condițiile în care plângerile, petițiile și sesizările pot constitui temei pentru inițierea unui asemenea control. Totodată, art. 19 alin. (3^1) impune ca nota de motivare să conțină analiza și argumentarea condițiilor care justifică inițierea controlului, iar alin. (6) limitează obiectul controlului la aspectele care au servit drept temei pentru inițierea acestuia.

În speță, apelantul a subliniat că în procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021, drept temei al controlului a fost indicată generic Legea nr. 131/2012, fără a fi indicată norma concretă de la art. 19 care ar fi justificat efectuarea controlului inopinat și fără a fi expuse circumstanțele sau informațiile care au determinat inițierea acestuia, de altfel, simpla trimitere generală la Legea nr. 131/2012 nu echivalează cu motivarea legală și factuală a unui control inopinat.

Totodată, potrivit art. 20 din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012, în cazul controalelor inopinate, delegația de control se întocmește în temeiul art. 19 și al notei de motivare aferente, aceasta din urmă urmând a fi anexată delegației pentru a putea fi adusă la cunoștința persoanei supuse controlului. Conform art. 20 alin. (2) delegația trebuie să cuprindă, între altele, numărul și data emiterii, temeiul inițierii controlului, datele inspectorilor și ale persoanei controlate, obiectul și scopul controlului, metoda de control, aspectele verificate și durata acestuia.

În cazul examinat, în procesul-verbal nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021, la datele cu privire la delegația de control au fost indicate doar numărul și data acesteia, fără elementele prevăzute de art. 20 alin. (2) din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012, prin urmare, persistă încălcarea cerințelor legale referitoare la conținutul și motivarea delegației de control.

Apelantul a mai susținut că în cadrul controlului inopinat, de la SRL „Lagmar-Impex” nu au fost ridicate acte și nici nu au fost obținute declarații din partea acesteia, însă inspectorii au concluzionat că terenurile se aflau în proprietatea societății și că defrișarea arborilor ar fi fost efectuată fără acte permisive. Astfel, în lipsa unor asemenea acte sau declarații, nu este clar temeiul în baza căruia inspectorii au stabilit că proprietar al terenurilor și autor al defrișării era SRL „Lagmar-Impex”.

În context, apelantul a invocat că, deși instanța de fond a reținut că terenurile constituiau proprietatea privată a SRL „Lagmar-Impex”, la dosar au fost prezentate extrase din registrul bunurilor imobile pentru terenurile cu nr. cadastrale *****.157 și *****.159, din care rezulta că apelantul nu figura în calitate de proprietar. Mai mult,

în proces a fost atras în calitate de intervenient Vasilciuc Vasile, care potrivit datelor din registrul bunurilor imobile, este proprietarul terenurilor cu nr. cadastrale *****.157 și *****.159.

De asemenea, s-a menționat că la data de 21 ianuarie 2022, între Vasilciuc Vasile și SRL „Forestil” a fost încheiat contractul nr. 001-A de prestări servicii de exploatare forestieră, iar potrivit pct. 2 din contract, SRL „Forestil” urma să efectueze lucrări de exploatare a masei lemnoase în contul și din numele proprietarului terenului, inclusiv lucrări cu privire la evaluarea stării fito-sanitare a arboretului, inventarierea acestuia, coordonarea documentației tehnice și a actelor permisive, precum și preluarea masei lemnoase. Prin urmare, apelantul a susținut că defrișarea forestieră a fost efectuată de SRL „Forestil”, la cererea beneficiarului Vasilciuc Vasile și nu de SRL „Lagmar-Impex”.

Mai mult, în susținerea acestei poziții, apelantul a invocat și scrisoarea Ministerului Mediului nr. AM-02/01-1250 din 20 iunie 2022, potrivit căreia terenul cu nr. cadastral *****157, amplasat în limitele teritoriale ale UAT Stăuceni, mun. Chișinău, nu face parte din fondul forestier proprietate publică a statului și nu este inclus în amenajamentele silvice ale Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Chișinău.

Totodată, potrivit răspunsului Primăriei com. Stăuceni nr. 02/1-24/998/1 din 01 iulie 2022, terenul cu nr. cadastral *****157, prin decizia Consiliului comunal Stăuceni nr. 2/32 din 05 aprilie 2013, a fost destinat construcțiilor, fiind inclus anterior în Planul Urbanistic General și Planul de Amenajare a teritoriului prin decizia nr. 8/19 din 30 decembrie 2012.

Suplimentar a remarcat că la momentul includerii în intravilanul comunei Stăuceni, terenul avea destinația de teren degradat (mlaștină, iaz), fără a fi înregistrată vegetație forestieră.

În aceste condiții, apelantul a susținut că terenul cu nr. cadastral *****157 nu făcea parte din fondul forestier și că nu era înregistrată pe acesta vegetație forestieră.

Totodată, procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021 nu individualizează exact terenul pe care ar fi fost constatată tăierea celor 41 de arbori de specii foioase, deși au fost supuse controlului trei terenuri învecinate, cu nr. cadastrale *****.157, *****.159 și *****.010. Din aceste considerente, apelantul a calificat procesul-verbal drept unul formal, lipsit de date concrete și insuficient pentru a fundamenta concluziile autorității.

În altă ordine de idei, apelantul a remarcat că instanța de fond nu s-a expus asupra probelor prezentate de intervenientul Vasilciuc Vasile, inclusiv asupra faptului că terenurile cu nr. cadastrale *****.157 și *****.159 aparțineau altor persoane și că SRL „Lagmar-Impex” nu figura în calitate de proprietar. De asemenea, instanța nu s-ar fi expus asupra faptului că defrișarea nu a fost efectuată de apelant, acesta desfășurând pe terenurile respective lucrări de construcție, iar nu de defrișare.

Astfel, în opinia apelantului, instanța nu a analizat și apreciat în mod corespunzător toate probele administrate, acordând prevalență probelor prezentate de intimată.

Referitor la caracterul inopinat al controlului, apelantul a reiterat că nu au fost indicate informațiile, plângerile sau sesizările care au determinat efectuarea acestuia și nici probele care ar fi demonstrat existența unui pericol iminent și imediat pentru mediu, viața, sănătatea sau proprietatea persoanelor. De asemenea, nu ar fi fost prezentate probe care să confirme existența unui asemenea pericol ori să justifice necesitatea intervenției imediate prin efectuarea controlului inopinat.

Apelantul a mai invocat faptul că în rubrica privind recomandările și indicațiile pentru înlăturarea încălcărilor, procesul-verbal nu stabilește concret măsurile de remediere ce urmau a fi întreprinse de persoana juridică, ci indică doar obligații și măsuri generale pentru continuarea activității. Totodată, deși în procesul-verbal și în referința intimatului s-a menționat că la fața locului au fost efectuate fotografii digitale care ar atesta încălcările, aceste fotografii nu au fost recepționate de SRL „Lagmar-Impex", ceea ce i-a limitat posibilitatea de a se expune asupra conținutului lor.

În același timp, apelantul a susținut că defrișarea ilegală a celor 41 de arbori nu a fost demonstrată ca fiind efectuată de SRL „Lagmar-Impex", iar constatările organului de control nu puteau fi întemeiate pe simple presupuneri.

În context, apelantul a invocat prevederile art. 31 din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012, potrivit căruia rezultatele controlului sunt nule și nu pot servi drept temei pentru executarea prescripției cu privire la înlăturarea încălcărilor și/sau aplicarea sancțiunilor atunci când controlul a fost efectuat cu încălcarea prevederilor legii, nulitatea putând fi constatată de organul de control sau de instanța de judecată.

Astfel, deși autoritatea publică a menționat că în baza Delegației de control DL-IPM-2021-01168 din 24 august 2021, la aceeași dată ar fi fost inițiat controlul la fața locului la obiectul SRL „Lagmar-Impex", apelantul a reiterat că potrivit art. 19 și art. 20 din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012, în cazul unui control inopinat este obligatorie existența notei de motivare aferente delegației de control, iar conform art. 21 alin. (1) lit. b), inspectorul poate începe controlul numai după înmânarea exemplarului delegației de control.

De asemenea, potrivit art. 21 alin. (7) controlul poate fi desfășurat de minimum doi inspectori, iar în cazul prezenței unui singur inspector acesta nu poate fi început, în speță însă, potrivit procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021, la datele privind delegația de control au fost indicate doar numărul și data emiterii, fără celelalte elemente prevăzute de art. 20 alin. (2) din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012, fapt invocat drept o încălcare procedurală.

Totodată, apelantul a invocat neindicarea în procesul-verbal a termenului de exercitare a procedurii prealabile, considerată obligatorie pentru contestarea actului administrativ defavorabil, care în opinia acestuia, a creat incertitudine cu privire la acțiunile procedurale ce urmau a fi întreprinse de persoana supusă controlului și constituie o încălcare a procedurii de întocmire a actelor emise de Inspecția pentru Protecția Mediului.

În concluzie, apelantul a susținut că, atât la întocmirea procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021, cât și la adoptarea deciziei nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021, nu au fost respectate condițiile de fond și de procedură prevăzute de Legea nr. 131 din 08 iunie 2012, iar constatările autorității nu sunt susținute de probe suficiente privind existența încălcării și implicarea SRL „Lagmar-Impex".

Argumentele participanților la proces

În ședința instanței de apel, reprezentantul intimatului Inspectoratul pentru Protecția Mediului – Caliciuc Ion, s-a expus în vederea respingerii cererii de apel și menținerii fără modificări a hotărârii instanței de fond.

Reprezentantul apelantei SRL „Lagmar Impex" și persoana terță Vasiliuc Vasile, nu s-au prezentat și nu au înaintat cerere de amânare sau examinare în lipsă, deși procedura de citare legală a fost respectată, respectiv în temeiul art. 379 alin. (2) coroborat cu art. 218 Cod administrativ, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa părții absente.

Soluția instanței de apel

- *Cu referire la admisibilitatea acțiunii în contenciosul administrativ:*

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Potrivit art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

În conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) și (2) Cod administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); b) obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare); c) impunerea la acțiune, la tolerare a acțiunii sau la inacțiune (acțiune în realizare); d) constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acțiune în constatare); sau e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ). Acțiunea în constatare prezumă existența unui interes îndreptățit pentru constatarea solicitată. Acțiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul își poate sau și-ar putea revendica drepturile printr-o altă acțiune prevăzută la alin. (1), cu excepția

situației când se urmărește constatarea nulității unui act administrativ individual sau normativ.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Dispoziția art. 207 alin. (2) Cod administrativ, prevede că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208 din Codul administrativ – procedura prealabilă; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

În temeiul art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art. 165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

La caz, analizând înscrisurile cauzei în coroborare cu lucrările dosarului administrativ, instanța de apel atestă că nu s-a constatat că: ar exista o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; ar exista o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare sau; la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect

și pe aceleași temeiuri de drept; acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209 Cod administrativ; acțiunea nu a fost semnată și depusă în interesele SRL „Lagmar Impex”, iar reclamanta nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Având în vedere că în procesul examinării cererii de apel, nu au fost constatate circumstanțe care să determine inadmisibilitatea acțiunii, etapa verificării admisibilității fiind depășită, iar apelul declarat întrunește condițiile prevederilor art. 212, 233-234 Cod administrativ, fiind depus în termen, de către persoana îndreptățită, cu respectarea cerințelor de formă și conținut prevăzute de lege, Completul consideră că litigiul urmează a fi examinat în fond, prin aprecierea argumentelor invocate și a probatoriului administrat.

- *Cu referire la fondul cauzei de contencios administrativ:*

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe atacată cu apel, prin prisma lucrărilor din dosar în raport cu prevederile legislației în vigoare, Completul judiciar statuează că apelul declarat este neîntemeiat și în conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 231 alin. (2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Astfel, conform art. 219 alin. (1) - (3) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 220 alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93.

Din conținutul art. 93 Cod administrativ, rezultă că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

De asemenea, în conformitate cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169-171.

Astfel, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedura civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 122 alin. (1) din Cod, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

În fapt, din înscrisurile cauzei și dosarul administrativ se atestă că, SRL „Lagmar-Impex" este o societate comercială care desfășoară activități în domeniul construcțiilor, inclusiv valorificarea terenurilor în scopul realizării unor obiective de construcție.

La caz, SRL „Lagmar-Impex" deținea și utiliza terenurile cu numerele cadastrale *****.157, cu suprafața de 14,3964 ha, și *****.159, cu suprafața de 10,3283 ha, ambele având modul de folosință „pentru construcții", precum și terenul cu numărul cadastral *****.010, cu suprafața de 7,0288 ha, inclus în fondul apelor al Republicii Moldova.

Astfel, în contextul desfășurării lucrărilor de construcție în zona râulețului Hulbocica, la 20 iulie 2021, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a efectuat un control inopinat, în cadrul căruia, prin procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01561, SRL „Lagmar-Impex" a primit indicații obligatorii ca orice lucrări de construcție în sectoarele inspectate să fie efectuate numai după emiterea deciziei Agenției de Mediu asupra evaluării impactului asupra mediului la nivel național pentru activitatea planificată „Protecția teritoriului adiacent râulețului Hulbocica" împotriva inundațiilor. Reamplasarea barajului anti viitură Ceucari", fiind întocmit și planul de remediere corespunzător.

Ulterior, la 24 august 2021, în baza delegației de control nr. DL-IPM-2021-01168, Inspectoratul pentru Protecția Mediului Chișinău a inițiat un nou control la SRL „Lagmar-Impex", având ca obiect verificarea conformității activităților în derulare cu legislația de mediu și, în special, a utilizării raționale a resurselor naturale. Controlul, efectuat la fața locului, a vizat terenul cu suprafața de 24,7247 ha, fiind aplicate listele de verificare în domeniul protecției resurselor acvatice, spațiilor verzi și solului.

În cadrul verificărilor s-a constatat că lucrările de terasare și alte activități de construcție în zonele vulnerabile continuau, deși anterior fuseseră stabilite indicații cu privire la condițiile în care asemenea lucrări puteau fi efectuate. Totodată, pe terenul cu numărul cadastral *****.157 s-a constatat tăierea, fără autorizația organelor de mediu, a 41 de arbori de specii foioase, care făceau parte din categoria spațiilor verzi cu funcții utilitare și de protecție a apelor.

Aceste constatări au fost consemnate în fișa de inventariere a cioatelor nr. 1 din 24 august 2021, întocmită la fața locului împreună cu reprezentantul beneficiarului.

De asemenea, la solicitarea Inspectoratului pentru Protecția Mediului Chișinău, Primăria comunei Stăuceni a prezentat copia autorizației de construire nr. 33 din 14 mai 2021, eliberată de Agenția Proprietății Publice a Republicii Moldova pentru lucrările aferente obiectivului „Protecția teritoriului adiacent râuleţului Hulboaca împotriva inundațiilor. Reamplasarea barajului lacului antiviitură „Ceucari"".

Ca urmare a controlului, prin procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021, Inspectoratul pentru Protecția Mediului Chișinău a consemnat că SRL „Lagmar-Impex" efectua lucrări de terasare a solului pe terenurile cu numerele cadastrale *****.157, *****.159 și *****.010, situate în zonele vulnerabile ale râuleţului Hulbocica, fiind admisă, fără autorizație de mediu, tăierea a 41 de arbori. S-a mai reținut că pe terenul cu numărul cadastral *****.157, cei 41 de arbori au fost defrișați prin scoaterea din rădăcină.

În procesul-verbal au fost reținute încălcări ale art. 13 și 14 din Legea nr. 440/1995, art. 7 alin. (3) din Legea nr. 851/1996, art. 40 din Legea nr. 1515/1993 și art. 26 din Legea nr. 239/2007.

În consecință, la 07 octombrie 2021 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 015678, în baza art. 109 alin. (1), 113 alin. (3), 122 alin. (2) și 156 Cod contravențional, cu aplicarea amenzii de 800 u.c. , ceea ce constituie 40.000 lei. Totodată, prejudiciul cauzat mediului prin distrugerea vegetației forestiere a fost stabilit în cuantum de 125.580 lei, calculat conform ordinului MERN nr. 34/2008 (publicat în MO al RM nr. 186 din 14 octombrie 2008).

La aceeași dată 07 octombrie 2021, a fost emisă decizia nr. 01-22/04 cu privire la suspendarea folosirii neautorizate/nerațională a resurselor naturale, respectiv a solului și vegetației forestiere, de pe terenurile cu numerele cadastrale *****.157, *****.159 și *****.010, până la obținerea actelor necesare și până la expunerea Agenției de Mediu asupra evaluării impactului asupra mediului la nivel național pentru activitatea planificată „Protecția teritoriului adiacent râuleţului Hulbocica împotriva inundațiilor. Reamplasarea barajului lacului antiviitură Ceucari".

Astfel, invocând dezacord cu poziția constatatoare din procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021 și decizia nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021, SRL „Lagmar Impex" a depus prezenta cerere de chemare în judecată solicitând anularea actelor respective.

Fiind învestită cu soluționarea cauzei în fond, prin hotărârea din 28 februarie 2025, Judecătoria Chișinău sediul Centru a respins ca neîntemeiată acțiunea înaintată de SRL „Lagmar Impex".

În drept, instanța de apel menționează că art. 40 din Legea nr. 1515 din 16 iunie 1993 privind protecția mediului înconjurător, este interzisă și se sancționează, conform legii, vătămarea sau tăierea arborilor, a altor tipuri de vegetație din fondul forestier și din afara fondului forestier fără autorizația eliberată de Agenția de Mediu în conformitate cu prevederile Legii regnului vegetal nr. 239/2007.

În context, potrivit art. 3 lit. e) din Legea citată, principiile de bază ale protecției mediului sunt folosirea cu plată a solului, subsolului, apei, pădurilor în scopuri economice și social-umane conform legislației în vigoare; perceperea de taxe și aplicarea de amenzi pentru încălcarea legislației cu privire la protecția mediului; folosirea în exclusivitate a mijloacelor astfel obținute pentru combaterea poluării mediului, secătuirii resurselor naturale, dezvoltării unor procese geologice primejdioase, pentru redresarea mediului și componenților lui și regenerarea resurselor naturale, iar conform art. 27 pct. (1) lit. b) și c) din aceeași lege, Inspectorul principal de stat al mediului, inspectorii principali raionali ai mediului și, în absența lor, adjuncții acestora au dreptul de a suspenda și interzice proiectarea, construcția, reconstrucția obiectivelor industriale, agricole și de menire socială, lucrările de exploatare a resurselor naturale și alte lucrări în caz de depistare a încălcărilor reglementărilor de protecție a mediului și folosire rațională a resurselor naturale, dacă acestea pot conduce la poluarea mediului și folosirea neautorizată/nerațională a resurselor naturale; de a suspenda, total sau parțial, orice activitate, din proprie inițiativă sau la propunerea autorităților administrației publice locale, în caz de depistare a încălcărilor reglementărilor de protecție a mediului și folosire rațională a resurselor naturale, dacă acestea pot conduce la poluarea mediului și folosirea neautorizată/nerațională a resurselor naturale.

Conform art. 26 alin. (1)-(18) din Legea regnului vegetal nr. 239 din 08 noiembrie 2007, recoltarea masei lemnoase se efectuează în baza autorizației pentru tăieri ale vegetației forestiere, eliberată persoanelor fizice și juridice de către Agenția de Mediu, cu aplicarea mecanismului de ghișeu unic. Conform delimitării proprietății asupra terenurilor, prezentul articol se aplică: a) terenurilor din domeniul public al statului; b) terenurilor din domeniul public al autorităților administrației publice locale; c) terenurilor proprietate privată a personalelor fizice și juridice. Autorizația pentru tăieri ale vegetației forestiere se eliberează pentru următoarele tipuri de tăieri silvice: a) tăieri de produse principale; b) tăieri de conservare; c) tăieri de reconstrucție ecologică; d) tăieri de îngrijire și conducere; e) tăieri diverse. Autorizația pentru tăieri ale vegetației forestiere se eliberează pentru aplicarea tăierilor silvice în vegetația forestieră amplasată pe următoarele categorii de terenuri: a) terenurile fondului forestier gestionate de entitățile silvice de stat; b) terenurile fondului forestier care nu sunt gestionate de entitățile silvice de stat; c) terenurile din categoria spațiilor verzi ale localităților urbane și rurale; d) terenurile cu perdele forestiere de protecție și plantațiile de arbori și arbuști situate de-a lungul căilor de comunicație și pe terenurile din fondul apelor; e) terenurile cu destinație agricolă pe care sunt amplasate perdele forestiere de protecție; f) terenurile proprietate privată obținute în urma deetatizării proprietății publice acoperite cu vegetație forestieră, care după aspect și funcționalitate corespund normelor de clasificare a pădurilor sau spațiilor verzi; g) terenurile agricole de tip fânețe, pășuni și cele acoperite cu vegetație forestieră mai mari de 0,25 ha, cu excepția terenurilor ocupate de culturi de plante energetice

lemnoase plantate pentru cultivarea biomasei. Cererea privind obținerea autorizației pentru tăieri ale vegetației forestiere poate fi depusă pe suport de hârtie la sediul Agenției de Mediu sau în format electronic prin intermediul ghișeului unic electronic de solicitare a actelor permisive. Cererea privind obținerea autorizației pentru tăieri ale vegetației forestiere cuprinde următoarele informații: a) denumirea, forma juridică de organizare, adresa juridică, numărul de telefon, IDNO-ul – în cazul solicitantului persoană juridică; numele, prenumele, adresa de domiciliu/reședință, numărul de telefon, seria și numărul buletinului de identitate, IDNP-ul – în cazul solicitantului persoană fizică; b) tipul tăierilor, speciile de arbori sau arbuști, numărul arborilor sau al arbuștilor preconizat pentru tăieri, cantitatea sau volumul de masă lemnoasă ce urmează a fi recoltat, adresa (locația) unde se solicită a fi efectuate tăieri ale vegetației forestiere; c) cauza depunerii cererii privind obținerea autorizației pentru tăieri ale vegetației forestiere; d) descrierea anexelor și numărul filelor atașate la cerere. În dependență de categoria terenurilor cu vegetație forestieră, la cerere privind obținerea autorizației pentru tăieri ale vegetației forestiere se anexează următoarele documente: a) pentru cazul specificat la alin. (4) lit. a) – extrasul din documentele de amenajare a vegetației forestiere, documentele de inventariere a vegetației forestiere preconizate exploatării și, după caz, actul de cercetare fitosanitară a vegetației forestiere; b) pentru cazul specificat la alin. (4) lit. b) – decizia deținătorului de teren, extrasul din documentele de amenajare a vegetației forestiere în cazul existenței acestor documente, documentele de inventariere a vegetației forestiere și actul de cercetare fitosanitară a vegetației forestiere; c) pentru cazurile specificate la alin. (4) lit. c), d) și e) – decizia deținătorului de teren, actul de cercetare fitosanitară a vegetației forestiere și documentele de inventariere a vegetației forestiere; d) pentru cazurile specificate la alin. (4) lit. f) și g) – actul de cercetare fitosanitară a vegetației forestiere, documentele de inventariere a vegetației forestiere, documentele ce atestă dreptul de proprietate sau posesie asupra terenului și acordul autentificat al proprietarului privind autorizarea lucrărilor. Autorizarea tăierii arborilor vătămați în urma calamităților naturale, avariilor sau în cazul lichidării focarelor de boli și vătămători în fondul forestier, inclusiv în pădurile incluse în fondul ariilor naturale protejate de stat, și în vegetația forestieră din afara fondului forestier cu clasificație funcțională, cum ar fi grădini (inclusiv botanice, dendrologice, zoologice), parcuri (inclusiv zoologice), păduri-parc, se efectuează în baza cererii și a documentelor de inventariere a vegetației forestiere, precum și a avizului comisiei speciale constituite din reprezentanți ai Agenției de Mediu, responsabilă de convocarea comisiei, ai Inspectoratului pentru Protecția Mediului, ai Grădinii Botanice Naționale (Institut) ,,Alexandru Ciubotaru”, ai deținătorilor de terenuri și ai altor autorități responsabile. În cazurile specificate la alin. (4) lit. a), b), d) și e), Agenția de Mediu, în baza criteriilor stabilite prin regulament, solicită Inspectoratului pentru Protecția Mediului efectuarea unui control la obiectul supus autorizării pentru verificarea informațiilor expuse în cerere și în documentele anexate, cu întocmirea în termen de până la 10 zile a procesului-verbal

de control în conformitate cu Legea nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător sau a actului de inspectare privind protecția mediului și folosirea rațională a resurselor naturale în care vor fi expuse concluziile referitor la corespunderea actelor depuse de beneficiar. Cererea de eliberare a autorizației pentru tăieri ale vegetației forestiere se examinează în termen de 15 zile lucrătoare de la depunerea setului complet de documente cu emiterea, după caz, a autorizației sau a refuzului de eliberare a acesteia. Autorizația pentru tăieri ale vegetației forestiere se eliberează doar pentru tipul de tăieri silvice solicitat și doar pentru volumul solicitat și este valabilă un an. Autorizația pentru tăieri ale vegetației forestiere se eliberează gratuit. Prelungirea, suspendarea și retragerea autorizației pentru tăieri ale vegetației forestiere se efectuează în conformitate cu prevederile Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător. Depistarea, de către autoritatea emitentă a actului permisiv, a unor date neveridice în informația declarată de solicitant sau a lipsei documentelor necesare prevăzute de legislație servește drept temei pentru sistarea termenului de eliberare a actului permisiv sau, dacă acesta a fost eliberat, pentru anularea actului permisiv. Procedura aprobării tacite nu se aplică în procesul de eliberare a autorizațiilor pentru tăieri ale vegetației forestiere. Autoritatea emitentă a actului permisiv ține Registrul cererilor de eliberare a autorizațiilor pentru tăieri ale vegetației forestiere, precum și Registrul actelor eliberate, asigurând accesul public, inclusiv prin intermediul rețelei internet, la datele din aceste registre, cu respectarea rigorilor legislației privind protecția datelor cu caracter personal. Procedura de autorizare, formularul autorizației, formularul actului de cercetare fitosanitară a vegetației forestiere și alte particularități specifice autorizării sunt stabilite în Regulamentul cu privire la autorizarea tăierilor de vegetație forestieră, aprobat de Guvern. Prevederile prezentului articol nu se aplică în raport cu terenurile cu destinație agricolă acoperite cu culturi pomicole, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație. Controlul de stat asupra modului de exploatare a vegetației forestiere și respectarea prevederilor autorizației pentru tăieri ale vegetației forestiere se efectuează de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului.

În conformitate cu prevederile art. 13 din Legea nr. 591 din 23 septembrie 1999 cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, persoanele juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, sunt obligate: a) să asigure integritatea și îngrijirea spațiilor verzi; b) să contribuie, prin creare de spații verzi, la prevenirea alunecărilor de teren, combaterea salinizării, înmlăștinirii și eroziunii solurilor; c) să asigure, în termene optime, renovarea și reparația capitală a spațiilor verzi; d) să coordoneze cu Agenția de Mediu și cu autoritățile administrației publice locale toate lucrările preconizate în spațiile verzi și propunerile privind îmbunătățirea amenajării acestora.

Reieșind din prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 1102 din 06 februarie 1997 cu privire la resursele naturale, principiile de bază ale gestiunii resurselor naturale sunt: a) asigurarea unei folosiri durabile (ce nu duce la degradare) a acestora;)

susținerea activității orientate spre folosirea rațională a resurselor naturale renovabile și economisirea celor nerenovabile; c) prevenirea efectelor negative ale activității economice asupra resurselor naturale; d) neadmiterea cumulării de funcții ce țin de gestiunea resurselor naturale cu activități de utilizare a acestora în scop de profit; e) folosirea contra plată a resurselor naturale, cu excepția cazurilor de regenerare a lor; f) prioritatea dreptului internațional în domeniul folosirii resurselor naturale transfrontiere.

Contextual, în conformitate cu pct. 10 alin. (10) lit. b), c), d) și g) din Hotărârea nr. 548 din 13 iunie 2018 „cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului pentru Protecția Mediului" (în redacția din 22 iunie 2018), în conformitate cu domeniile și funcțiile stabilite la punctele 8 și 9, Inspectoratul: b) întocmește procese-verbale de control și de inspectare referitor la acțiunile întreprinse și constatate în cadrul controalelor efectuate; c) emite prescripții obligatorii pentru persoanele juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, pentru persoanele fizice și autoritățile administrației publice centrale și locale, beneficiarii resurselor naturale, în vederea lichidării neajunsurilor și neadmiterii încălcării legislației; d) constată contravenții și încheie procese-verbale, examinează cauze contravenționale și aplică sancțiuni, conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova; g) emite decizii în privința persoanelor fizice și juridice, inclusiv străine, privind repararea prejudiciilor cauzate mediului ca rezultat al poluării lui și/sau folosirii neautorizate/irațională a resurselor natural.

De asemenea, reieșind din prevederile pct. 11 alin. (10) și (11) din Hotărârea citată, inspectoratul este învestit să sisteze sau să suspende integral sau parțial, în condițiile legislației, lucrările de proiectare, construcție, recepționare extindere, reconstrucție, reutilare, modernizare, reprofilare, conservare, demolare și lichidare a obiectelor în cazul constatării unor abateri de la prevederile actelor normative de mediu; să sisteze folosirea resurselor naturale în cazul depistării încălcărilor prevederilor legislației de mediu și al devierii de la normele admisibile stabilite.

Mai mult, conform art. 29 alin. (1), (4) și (10) din Legea nr. 131 din 08 iunie 2012 privind controlul de stat, în cazul în care în cadrul controlului efectuat de organul de control se constată încălcări ale legislației ce nu constituie infracțiuni, organul în cauză include în procesul-verbal de control o prescripție privind înlăturarea acestor încălcări, conform limitelor stabilite la art. 5^1. Persoana supusă controlului este obligată să înlăture în termenul stabilit expres în prescripție încălcările indicate. Organul de control este obligat să stabilească termenul pentru îndeplinirea prescripției ținând cont de complexitatea acțiunilor ce urmează a fi efectuate, de gradul de pericol al încălcărilor care necesită a fi înlăturate, de posibilitățile persoanei controlate de a îndeplini acțiunile prescrise, precum și de prescripțiile anterioare, emise în cazuri similare. Termenul de executare a prescripției nu poate fi mai mic de 30 de zile lucrătoare și mai mare de 90 de zile lucrătoare. În cazul în care se constată înlăturarea încălcărilor de către persoana controlată, inspectorul face mențiunea corespunzătoare

în procesul-verbal de control. Dacă, în urma verificării, este necesară prescrierea suplimentară a unor măsuri sau constatarea contravenției, inspectorul întocmește un proces-verbal suplimentar, conex cu procesul-verbal de control inițial, îl completează cu mențiunea faptului verificării, cu date despre procesul-verbal de control inițial, constatările în urma verificării și măsurile aplicate. Procesul-verbal suplimentar este semnat de inspectori și de persoana controlată, se anexează la procesul-verbal de control inițial și se înregistrează în Registrul de stat al controalelor.

Totodată, potrivit art. 29^1 din Legea citată, măsurile restrictive prevăzute de prezenta lege reprezintă acțiuni și/sau inacțiuni dispuse de către organul de control cu scopul eliminării sau diminuării unui pericol iminent și imediat pentru drepturile și libertățile fundamentale care fac obiectivul prezentei legi, pentru mediu sau pentru, viața, sănătatea și proprietatea oamenilor, constatat în cadrul controlului. În funcție de prevederile legilor speciale, aceste măsuri se prescriu persoanei supuse controlului în formă de restricții ale unor activități, de restricție a utilizării sau punerii la dispoziție pentru consumatori a unor bunuri ori în formă de impunere a unor acțiuni și pot fi identificate ca măsuri corective, măsuri coercitive, măsuri procesuale de constrângere. Măsurile restrictive se prescriu și se impun în corespundere cu cazurile în care pot fi aplicate unele măsuri și cu tipurile de măsuri atribuite organului de control, conform legilor de specialitate. Orice măsură restrictivă nu poate fi impusă decât în limitele stabilite la art. 51 din prezenta lege. Măsurile restrictive nu pot fi impuse în exces. Organul de control este obligat, în limita prevederilor legii, să identifice măsura cea mai puțin împovărătoare și costisitoare pentru persoana controlată, strict în limita necesității de a înlătura pericolul iminent, luând în considerare gravitatea încălcărilor și mărimea potențială a daunelor. În cazul în care prin măsură restrictivă se prescrie suspendarea sau retragerea unui act permisiv și/sau licenței, organul de control care prescrie măsura restrictivă în cauză este obligat să se adreseze în decurs de 3 zile lucrătoare în instanța de judecată competentă pentru a valida prescrierea suspendării sau retragerii actului permisiv și/sau licenței, în conformitate cu procedura stabilită de Legea nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător. Partea prescriptivă a procesului-verbal de control prin care se impun măsuri restrictive va conține inclusiv informația cu privire la cauzele prescrierii de măsuri restrictive și la pericolul constatat care urmează a fi evitat prin măsura prescrisă, temeiurile legale de prescriere a măsurii, termenul-limită pentru aplicarea măsurii, drepturile procedurale ale persoanei controlate, identificarea în detaliu a acțiunilor/inacțiunilor care se impun și identificarea expresă a bunurilor asupra cărora se extind măsurile restrictive. Persoana supusă controlului are dreptul de a include în procesul-verbal de control explicații și/sau obiecții în privința măsurilor restrictive prescrise, care vor fi examinate în mod obligatoriu de conducătorul organului de control. Termenul indicat pentru măsura restrictivă începe să curgă de la recepționarea de către persoana controlată a procesului-verbal de control în care se conține prescripția corespunzătoare, fiind comunicat persoanei supuse controlului prin orice

modalitate care permite organului de control confirmarea recepționării. Măsurile restrictive nu reprezintă sancțiuni, acestea pot fi impuse doar pentru un termen restrâns, în limita necesității de eliminare a pericolului iminent, termen care se indică în mod expres în prescripție de către organul de control. Indiferent de termenul indicat, orice măsură restrictivă încetează odată cu executarea prescripției prin înlăturarea încălcărilor indicate și prezentarea în termen a confirmărilor de rigoare de către persoana supusă controlului sau la data suspendării și/sau anulării prescripției de către organul emitent, organul ierarhic superior sau instanța de judecată. În cazul în care se identifică existența unui risc privind anumite produse destinate consumatorilor care nu poate fi înlăturat cu resurse disponibile, organul de control aplică, în modul reglementat de prezenta lege, măsurile restrictive specificate Legea nr. 162/2023 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și Legea nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și bunăstare a animalelor. Măsurile se aplică, după caz, în vederea restrângerii temporare a liberei circulații sau introducerii pe piață a produsului, informării adecvate a consumatorilor cu privire la riscuri, precum și în vederea înaintării unor cerințe speciale față de producător, importator sau țara producătoare în privința produsului care conține riscuri sporite. Selectarea și aplicarea măsurii restrictive se efectuează în conformitate cu principiile: a) *legalității* – se vor aplica doar măsurile restrictive prevăzute în mod expres de lege, în limitele și în modul prevăzute de cadrul normativ; b) *eficacității* – măsurile restrictive se vor aplica doar dacă acestea sunt în stare să înlăture un pericol sau cel puțin să prevină ori să diminueze daunele ce sunt sau pot fi cauzate; c) *raționalității* – se va evita aplicarea măsurilor restrictive în lipsa unor pericole evidente sau pentru a preveni daune în proporții mici, de asemenea în situațiile în care încălcarea poate fi remediată și pericolul poate fi înlăturat în timpul controlului, chiar dacă încălcarea ar putea fi calificată ca fiind foarte gravă; d) *proporționalității* – se va evita impunerea măsurilor restrictive în exces, identificând măsura cea mai puțin împovărătoare și costisitoare pentru persoana controlată, în limita necesității de a înlătura pericolul iminent, luând în considerare gravitatea încălcărilor și mărimea potențială a daunelor. În funcție de criteriile de risc, de gravitatea încălcărilor, de mărimea potențială a daunelor și de normele prevăzute de legile de specialitate, organele de control aplică următoarele categorii de măsuri restrictive: a) suspendarea activității economice (comerț, producere, prestare servicii, prelucrare, reparații etc.) a persoanei supuse controlului, a subdiviziunii sau a obiectului controlat ori a unei părți a acestuia; b) suspendarea dreptului de a desfășura unele activități, de a utiliza bunuri/echipamente prin: – suspendarea sau retragerea unui act permisiv în condițiile alin. (3); – suspendarea înregistrării în sau radierea din registrele oficiale; – stabilirea accesului restricționat la interfețele online sau eliminarea conținutului ce se referă la produsele periculoase, cu afișarea unui avertisment în atenția utilizatorilor finali; c) stabilirea interdicției de a utiliza în activitatea economică încăperi, utilaje, vehicule și

alte mijloace de producere (cu sau fără sigilare); d) ridicarea produselor periculoase, cu sau fără distrugerea (nimicirea) acestora sau aducerea lor într-o stare care exclude posibilitatea utilizării acestora; e) retragerea, rechemarea sau interzicerea plasării pe piață a produselor periculoase de către organele de control cu funcții în domeniul supravegherii pieței.

Reieșind din normele legale citate, Completul de judecată reține că tăierea vegetației forestiere este supusă unui regim obligatoriu de autorizare, iar organele de control sunt învestite cu competența de a constata încălcările și de a dispune măsurile necesare pentru înlăturarea acestora, cu respectarea principiilor legalității, necesității și proporționalității.

La caz, în raport cu circumstanțele constatate și probele administrate, instanța de apel apreciază ca fiind întemeiate concluziile instanței de fond cu privire la netemeinicia acțiunii.

Astfel, este de menționat că controlul efectuat de Inspectoratul pentru Protecția Mediului în baza delegației de control DL-IPM-2021-01168 din 24 august 2021 a avut ca obiect verificarea conformității activităților desfășurate de SRL „Lagmar-Impex" cu legislația de mediu și a utilizării raționale a resurselor naturale, iar în cadrul acestuia au fost constatate, la fața locului, lucrări de terasare a solului în zona vulnerabilă a râulețului Hulbocica, precum și tăierea, fără autorizația de mediu, a 41 de arbori, circumstanțe consemnate în procesul-verbal de control și confirmate prin fișa de inventariere a cioatelor și materialele fotografice anexate.

Totodată, constatările respective nu au fost izolate, ci au intervenit în contextul în care, prin procesul-verbal de control anterior nr. PV-IPM-2021-01561 din 20 iulie 2021, reclamantei îi fuseseră deja indicate obligații cu privire la efectuarea lucrărilor numai după obținerea actelor și evaluărilor de mediu necesare, ceea ce relevă caracterul continuu al situației constatate. În aceste condiții, autoritatea publică a avut temei să rețină încălcarea normelor privind protecția apelor, protecția mediului și regimul vegetal și să dispună măsuri pentru înlăturarea acestora.

Prin urmare, recomandările și măsura de suspendare a folosirii neautorizate sau nerațională a resurselor naturale nu au fost dispuse arbitrar, ci au avut la bază constatările concrete ale controlului și prevederile legale indicate în cuprinsul actelor administrative, fiind orientate spre prevenirea continuării unor activități susceptibile să producă prejudicii mediului. Sub acest aspect, autoritatea publică a urmărit realizarea scopului pentru care îi sunt conferite atribuțiile de control și protecție a mediului, iar măsura dispusă a fost raportată la circumstanțele de fapt existente la momentul emiterii acesteia.

În același timp, instanța de apel reține că potrivit art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, anularea unui act administrativ individual în cadrul acțiunii în contestare presupune constatarea ilegalității acestuia și a vătămării drepturilor reclamantului, respectiv nici în instanța de fond și nici în instanța de apel, SRL „Lagmar-Impex" nu a demonstrat existența unor vicii de competență, de procedură

sau de fond care să afecteze legalitatea procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021 și a deciziei nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021.

Mai mult, Completul de judecată remarcă faptul că în exercitarea controlului judecătoresc, instanța de judecată verifică legalitatea activității administrative, inclusiv dacă autoritatea publică a examinat circumstanțele relevante ale cauzei, a acționat în limitele competenței atribuite prin lege și în scopul pentru care aceasta a fost învestită, precum și dacă măsurile dispuse sunt justificate prin situația de fapt constatată.

Așadar, în speță, se constată că aceste exigențe au fost respectate de către Inspectoratul pentru Protecția Mediului, astfel, în baza delegației de control nr. DL-IPM-2021-01168 din 24 august 2021, Inspectoratul pentru Protecția Mediului Chișinău a inițiat un control la SRL „Lagmar-Impex", având ca obiect verificarea conformității activităților desfășurate pe terenurile aflate în gestiunea acesteia cu prevederile legislației de mediu și, în particular, verificarea utilizării raționale a resurselor naturale. Controlul a fost efectuat la fața locului, fiind aplicate listele de verificare în domeniul protecției resurselor acvatice, al spațiilor verzi și al protecției solului.

În cadrul verificărilor efectuate la terenurile cu numerele cadastrale *****.157, cu suprafața de 14,3964 ha, *****.159, cu suprafața de 10,3283 ha, ambele cu destinația „pentru construcții", precum și la terenul cu numărul cadastral *****.010, cu suprafața de 7,0288 ha, inclus în fondul apelor, inspectorii au constatat efectuarea unor lucrări de terasare a solului în zona vulnerabilă a râulețului Hulbocica, precum și tăierea, fără autorizația organelor de mediu, a 41 de arbori de specii foioase, atribuiți de autoritatea de control categoriei spațiilor verzi cu funcții utilitare și de protecție a apelor.

Constatarea cu privire la arborii defrișați nu a fost una pur declarativă, aceasta fiind consemnată în fișa de inventariere a cioatelor nr. 1 din 24 august 2021, întocmită la fața locului în comun cu reprezentantul beneficiarului. Totodată, situația constatată a fost documentată prin fotografii digitale efectuate de inspectorii Inspectoratului pentru Protecția Mediului cu aparatul de fotografiat din dotarea instituției, materialele fotografice fiind anexate la dosarul de control.

De asemenea, relevanță prezintă faptul că încălcările constatate la controlul din 24 august 2021 nu au fost analizate în mod izolat, deoarece anterior, prin procesul-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01561 din 20 iulie 2021, SRL „Lagmar-Impex" i-au fost aduse la cunoștință indicații obligatorii referitoare la efectuarea lucrărilor de construcție în sectoarele inspectate numai după obținerea deciziei Agenției de Mediu cu privire la evaluarea impactului asupra mediului la nivel național pentru activitatea planificată „Protecția teritoriului adiacent râulețului Hulbocica împotriva inundațiilor. Reamplasarea barajului antiviitură Ceucari". Cu toate acestea, la controlul ulterior s-a constatat că lucrările de terasare și alte activități de construcție în zonele vulnerabile continuau.

În aceste condiții, autoritatea publică a apreciat că faptele constatate sunt susceptibile să afecteze regimul de protecție a apelor, al solului și al vegetației și a indicat în procesul-verbal de control încălcarea art. 13 și 14 din Legea nr. 440/1995 cu privire la zonele și fâșiile de protecție a apelor râurilor și bazinelor de apă, art. 40 din Legea nr. 1515/1993 privind protecția mediului înconjurător, art. 26 din Legea nr. 239/2007 privind regnul vegetal, art. 13 din Legea nr. 591/1999 cu privire la spațiile verzi ale localităților urbane și rurale, precum și a prevederilor Legii nr. 86/2014 privind evaluarea impactului asupra mediului.

Totodată, în cadrul controlului, Inspectoratul pentru Protecția Mediului a verificat și circumstanțele referitoare la actele permisive necesare desfășurării lucrărilor. În acest sens, în urma solicitării autorității de control, Primăria comunei Stăuceni a prezentat copia autorizației de construire nr. 33 din 14 mai 2021, emisă de Agenția Proprietății Publice pentru lucrările aferente obiectivului „Protecția teritoriului adiacent râuleţului Hulboaca împotriva inundațiilor. Reamplasarea barajului lacului antiviitură „Ceucari””. Însă, existența acestei autorizații de construire nu înlătura obligația respectării celorlalte acte permisive și cerințe de mediu stabilite de legislația specială, inclusiv a celor cu privire la protecția vegetației, a solului și a resurselor acvatice.

În același context, prin control s-a stabilit că, pentru tăierea arborilor și arbuștilor existenți pe teren, era necesară obținerea autorizației de tăiere eliberate de Agenția de Mediu, iar pentru efectuarea lucrărilor de proiectare și construcție urmau a fi respectate actele permisive prevăzute de Legea nr. 160/2011, inclusiv cerințele ce decurg din procedura de evaluare a impactului asupra mediului.

Mai mult, constatările cu privire la defrișarea celor 41 de arbori au fost urmate de stabilirea prejudiciului cauzat mediului, calculat potrivit Ordinului MERN nr. 34/2008, în cuantum de 125.580 lei, precum și de întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 015678 din 07 octombrie 2021, în baza art. 109 alin. (1), art. 113 alin. (3), art. 122 alin. (2) și art. 156 Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în mărime de 800 unități convenționale, echivalentul a 40.000 lei.

Prin urmare, măsura dispusă prin decizia nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021, prin care s-a suspendat folosirea neautorizată și nerațională a resurselor naturale, sol și vegetație forestieră, de pe terenurile cu numerele cadastrale *****.157, *****.159 și *****.010, până la obținerea actelor permisive prevăzute de lege, nu a fost una arbitrară, ci a constituit consecința directă a încălcărilor constatate în cadrul controlului și a necesității de a preveni continuarea acestora.

Astfel, Completul de judecată constată că Inspectoratul pentru Protecția Mediului nu s-a limitat la o simplă constatare formală a unor încălcări, ci a identificat concret activitățile desfășurate, terenurile pe care acestea au fost efectuate, natura încălcărilor, numărul arborilor defrișați, existența sau lipsa actelor permisive, a documentat situația

prin înscrisuri și materiale fotografice, a indicat normele legale pretins încălcate și a stabilit măsurile necesare pentru înlăturarea și prevenirea consecințelor acestora.

În consecință, Completul de judecată reține că măsura de suspendare a fost determinată de circumstanțele concrete constatate la fața locului și de necesitatea prevenirii unor prejudicii suplimentare asupra mediului și resurselor naturale, fiind dispusă în scopul și în limitele atribuțiilor conferite Inspectoratului pentru Protecția Mediului prin legislația în vigoare. În lipsa demonstrării unor vicii de competență, de procedură sau de fond care să afecteze legalitatea procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021 și a deciziei nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021, Completul de judecată conchide că instanța de fond a apreciat corect circumstanțele cauzei și în mod justificat a reținut legalitatea actelor administrative contestate.

Înaltă ordine de idei, instanța apreciază ca nefondate criticile apelantului referitoare la lipsa temeiului controlului inopinat, la conținutul delegației de control, la pretinsa lipsă a probelor privind implicarea „Lagmar-Impex" SRL, precum și la situația juridică a terenurilor, deoarece din actele cauzei rezultă că verificarea a fost efectuată la obiectul controlului indicat în delegație, iar constatările privind tăierea celor 41 de arbori au fost consemnate nemijlocit la fața locului și susținute prin înscrisuri și materiale foto.

Mai mult, faptul că terenul cu nr. cadastral *****.157 nu face parte din fondul forestier proprietate publică a statului nu exclude, prin el însuși, aplicabilitatea normelor privind protecția vegetației și obligația obținerii actelor permisive pentru tăierea arborilor.

De asemenea, susținerea potrivit căreia defrișarea ar fi fost efectuată de SRL „Forestil", la solicitarea lui Vasilciuc Vasile, nu este suficientă pentru a înlătura constatările actului contestat, în condițiile în care controlul a fost efectuat în raport cu activitatea desfășurată pe terenurile valorificate de SRL „Lagmar-Impex", iar constatările organului de control au fost consemnate în actele întocmite cu participarea reprezentantului beneficiarului.

În ceea ce privește pretinsele vicii procedurale, instanța de apel reține că apelantul nu a demonstrat că eventualele neregularități invocate au caracterul unor vicii esențiale, susceptibile să afecteze valabilitatea actelor contestate. Or, simpla invocare a unor deficiențe de formă sau a unor interpretări diferite ale normelor cu privire la procedura de control nu conduce, prin ea însăși, la nulitatea actului administrativ, în lipsa demonstrării unui viciu deosebit de grav, în sensul art. 141 din Codul administrativ.

Prin urmare, instanța de apel constată că instanța de fond a apreciat corect raportul dintre constatările organului de control, probele administrate și normele legale incidente și în mod justificat, a concluzionat asupra legalității procesului-verbal de control nr. PV-IPM-2021-01946 din 09 septembrie 2021 și a deciziei nr. 01-22/04 din 07 octombrie 2021. Argumentele invocate în apel reprezintă, în esență, o reiterare a

poziției expuse în prima instanță și nu conțin elemente probatorii sau juridice noi care să infirme constatările acesteia.

În context, Completul judiciar reține că potrivit condițiilor art. 93 alin. (1) Cod administrativ, fiecare participant la procedura administrativă urmează să probeze faptele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile, cu toate acestea, prin exercitarea căii de atac a apelului, apelanta SRL „Lagmar Impex" nu a prezentat instanței de apel probe noi, pe care nu ar fi avut posibilitatea de a le prezenta în fața instanței de fond și care ar conduce la o altă concluzie decât cea expusă în hotărârea contestată.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de apel reprezintă, în esență, o reiterare a alegațiilor formulate anterior în fața primei instanțe, asupra cărora instanța de fond s-a expus în mod detaliat, examinându-le prin prisma circumstanțelor cauzei și a normelor legale aplicabile, respingându-le în mod justificat ca fiind neîntemeiate.

Astfel, nici în fața instanței de apel aceasta nu a prezentat careva probe pertinente și concludente care să combată constatările instanței de fond sau să demonstreze existența unor circumstanțe de natură să determine anularea actului administrativ contestat la caz.

Din considerentele menționate și având în vedere că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de către apelantă sunt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat.

În conformitate cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 Cod de procedură civilă, Completul de contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de SRL "Lagmar-Impex".

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 28 februarie 2025.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 2 (două) luni.

Președintele ședinței,
judecător Sîrbu Victoria

Judecători Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei